

VELECKÝ ZPRAVODAJ

ČÍSLO 23 • ČERVEN 2020

Slovo starosty

Vážení a milí občané Veletin, vítám vás u pololetního vydání našeho zpravodaje, v jehož úvodu bych vás měl běžně a za normálních okolností seznámit se vším, co se od vydání zimního čísla ve Veletinách událo, případně co je plánováno na druhou polovinu letošního roku.

V lednu byl za spolupráce místní organizace KDU-ČSL a obce úspěšně uspořádán jubilejní 20. farní ples. Osmý únorový den proběhla tradiční akce Velecké vepřové hody, 22. února se uskutečnila fašanková obchůzka, 28. února se konal místní košť slivovice. Všechny akce byly díky obětavosti organizátorů i samotných účastníků velmi podařené!

Další normální okolnosti byly ovšem v polovině března narušeny situací celosvětově známou, nečekanou a pro každého z nás úplně novou a doslova šokující, s níž se v moderních dějinách doposud nikdo z nás nesetkal. Pandemie onemocnění covid-19 způsobila celosvětové ochromení, s jehož následky se budeme všichni bez rozdílu vyrovnávat velmi dlouho. Z ničeho nic bylo všechno jinak, utlumení doslova všeho bylo velmi razantní. Do té doby hektický, zrychlený a až bláznivý styl života se jako mávnutím proutku proměnil ve zklidnění, které i díky mnoha vydaným vládním opatřením znamenalo změnu našeho každodenního života a zvyků. Jednotlivá karanténní opatření vyhlášená vládou ČR byla měněna velmi rychle a způsobovala částečný chaos a zmatek. Na místě byl ovšem zdravý, ale ne příliš přehnaný respekt k tomuto novému, velmi zvláštnímu druhu onemocnění, které se – dle mého úsudku – někomu tzv. „hodilo do krámu“. Skutečnost byla taková, že tu mezi námi bylo něco nového, těžko vysvětlitelného a uchopitelného, neviditelného. Na místě byla pokora, velká odpovědnost a nepodceňování situace.

Setkávání s našimi rodiči a prarodiči bylo většinou omezeno pouze na kontakt telefonický. Ve zdravotnických zařízeních se upouštělo od vykonávání běžných úkonů. Školy, restaurace, pohostinství a některé obchody byly zavřeny, veřejná doprava omezena, letecká úplně zrušena. Pozastaveny byly všechny společensko-kulturní akce od těch menších, místního významu (nošení Mařeny, velikonoční hrkání, turistický výšlap, stavění máje, dále potom soukromé oslavy, kulturní akce a veškeré sportovní soutěže v uzavřených prostorách KD, zavřena byla

i knihovna), až po ty největší (koncerty, divadla, kina), včetně náboženských (uzavření chrámů a kostelů) a sportovních akcí (OH, MS v hokeji, ME ve fotbale a další). A najednou se zjistilo, že člověk toho až tak moc zase nepotřebuje. Nastupující krize nám začala ukazovat, co je zásadní a klíčové a na čem skutečně záleží. Ukázala nám např. to, jak je připraveno zdravotnictví, sociální služby, vědecké odvětví, jak se dovede učitelský sbor popasovat s učením na dálku a jak tuto novou, ne zrovna jednoduchou situaci třeba

rychlého rozhodování a improvizace. Svým pohledem to vnímám, a to doslova, jako „zákon džungle“. Zkrátka: Co si člověk nezařídí sám, to nemá. S čistým svědomím, na základě osobních zkušeností a reakcí mnoha dalších starostů obcí, si dovoluji říct, že spoléhat na včasnou a racionální pomoc od státu – i přes všechna veškerá různá prohlášení – nebylo bohužel možné! Zdraví všech občanů bez rozdílu by ale přece mělo být na prvním místě a mělo by být prioritou každého, kdo může tuto skutečnost ovlivnit.

Foto: M. Cimalová

zvládají žáci spolu s rodiči. Z mého pohledu dopadlo toto všechno v rámci České republiky v porovnání s ostatními státy velmi dobře. Když je nejhůř, tak se zkrátka semkne a táhneme společně za jeden provaz. V našem případě to spočívalo také v ochotě místních žen, šikovných švadlenek, které byly nápomocny ve výrobě potřebného nedostatkového zboží – roušek. Mnohokrát vám všem svým jménem upřímně děkuji!

Jak už to ale bývá, kromě těchto pozitivních zkušeností se vyskytly i ty negativní. Zde si nemůžu odpustit kritiku samotné současné vlády ČR, jejíž některá rozhodnutí a vyjádření nepůsobila tak, jak by měla. Velmi odvážné a neprofesionální např. bylo prohlášení ohledně ochranných pomůcek v podobě roušek a desinfekce, že „všeho je dost“. Již jsem ale zmínil, že pro všechny to byla situace nová a nečekaná, měla své specifické znaky a vyžadovala schopnost

Proto velkým štěstím bylo, že se podařilo po různých liniích sehnat dostatečné množství v té době nedostatkového zboží – roušek a desinfekce pro vás, občany Veletin.

V nastalé situaci tedy každý z nás mohl poznat, jak ohrožení jsme, že nikdo nemá nic jisté, ať už to jsou jednotlivci, rodiny, různé firmy, organizace a také samosprávy. Netýká se to jen stránky zdravotní, ale také ekonomické. Za tohoto stavu bude vlna nových daňových zákonů nejvíce dopadat právě na samosprávy – kraje, města a obce. Líbivá politika naší současné vládnoucí garnitury totiž bez většího rozmyslu slibovala v počátcích koronakrizy něco, co nemohla splnit. Zde právě nabývám dojmu, že vše bylo účelově, uměle a cíleně vytvořeno. Následnými kroky totiž vláda ČR v rámci legislativního stavu nouze předložila poslanecké sněmovně ke schválení návrhy, které budou mít velmi negativní ►

dopad na rozpočty všech samospráv, a to tzv. kompenzační bonus. Ve skutečnosti to znamená, že zatímco v sousedních zemích (Německo, Rakousko) jdou vlády cestou, kdy věnují na rozvoj obcí v přepočtu 195 miliard korun, u nás se část finančních prostředků (cca 20 miliard Kč), které ze zákona náleží městům a obcím, přesune na podporu OSVČ a s.r.o., čímž bude ohrožena velká část investic a celkový rozvoj obcí. Zabránit by tomu mohl snad už jen ústavní soud, kde je podán návrh na zrušení části zákona č. 159/2020 Sb., jež právě bere samosprávě peníze na kompenzační platby. Proto lze jen stěží předpokládat, jak se z hlediska akcí rozplánovaných na tento rok a roky následující situace nejen v naší obci vyvine. Vzhledem k počtu obyvatel Veletin nám bude v lepším případě příspěvek krácen meziročně zhruba o 800.000 Kč, v tom horším až cca o 1.800.000 Kč. V době,

nenastane v případě avizované výsadby stromořadí v katastru obce. Ta by měla proběhnout v listopadu a prosinci a obnáší vysazení 140 stromů, převážně ovocných, a 665 keřů na Hrabovcových dílech. Náklady určené rozpočtem činí 1.237.000 Kč, přičemž bude opět využito vypsaného dotačního titulu, kdy je možné získat příspěvek ve výši 90 % z uvedené částky. Zde je získání dotace jisté. Jsem velmi rád, že realizace se ujme vysoutěžená firma pana Víta Orlovského, která se zde již několikrát výborně osvědčila.

Z dalších akcí, které jsou ovlivněny dotacemi, je již dokončená obnova jeviště v kulturním domě, která obnášela výměnu hlavní opony a celého příslušenství, včetně nového osvětlovacího zařízení. Tato obnova byla provedena poprvé od doby, kdy byl v „akci Z“ kulturní dům vybudován (r. 1964). Finanční podporu obdržíme od Státního ze-

září v režii Ředitelství silnic Zlínského kraje.

Ještě se vrátím na začátek letošního roku, který nezačal až tak úplně nečinně. Koncem roku 2019 probíhala finální jednání o koupi pro obec strategické nemovitosti č. p. 2. S tehdejší majitelem p. Ambruzem bylo po složitých vyjednáváních dosaženo dohody na částku 3.450.000 Kč, kterou obec financovala úvěrem. Na základě výběrového řízení bylo počátkem roku 2020 rozhodnuto o novém provozovateli pohostinství, kterým se stal pan Jaroslav Šebestík. Podotýkám, že byl jediným ze čtyř uchazečů, který měl zájem provozovat hostinskou činnost i v těchto z hlediska hygieny již krajně nestandardních a dávno nevyhovujících podmínkách. A právě z hygienických důvodů bylo přistoupeno ke zcela zásadnímu rozhodnutí obecního zastupitelstva. Kompletní rekonstrukce přízemí, spočívající ve veškerých zednických pracích, v obnově elektroinstalace a instalací vodo-topo, v generální opravě sociálního zařízení, v demolici komínu nevyhovujícího z hlediska požárního a následné výstavbě komínu nového spolu s rourovými rozvody tepla, ve výměně oken a osvětlení, ve výbavě zázemí pro obsluhu, v obnovení původního propojení mezi pohostinstvím a sálem kulturního domu a ve výstavbě nového venkovního posezení. Samozřejmostí bylo také vyklizení sklepních prostor a místností v prvním patře. Toto zhodnocení obecního majetku nakonec přesáhlo částku 1.200.000 Kč. Děkuji velmi všem zhotovitelům, převážně místním firmám, za nápady a provedení. O současný stav se zasloužily osvědčené, většinou místní firmy: GAV stavby Jiří Vrábek, elektro Michal Ševčík, vodo-topo Petr Jánský, stolařství Jaroslav Graja, kovovýroba Víta Rosík, klempířství Miroslav Fray, a také mnoho dobrovolníků i z řad místních spolků, převážně SDH Veletiny. Pokud bych na někoho zapomněl, tak se mu tímto omlouvám. Zde je nutné připomenout, že do budovy od její výstavby v r. 1890 a následné přestavby v r. 1935 nikdy v takové míře nebylo investováno. Obecní zastupitelé navíc vyjádřili jasnou shodu: „Udělejme rekonstrukci tak, abychom se za ní nemuseli stydět.“ Myslím, že dle vyjádření četných návštěvníků se zřejmě stydět nemusíme. Paradoxně k této „vizáži“ přispěl nouzový stav vyhlášený vládou ČR, na základě kterého byly provozovny tohoto druhu do 25. května 2020 uzavřeny. Mohlo se tak upravovat do detailů a dosáhnout tohoto stavu. Celková úprava pláště budovy spolu s rekonstrukcí prvního patra i s jeho následným využitím bude otázkou dalších jednání.

Ke zdárnému konci se schyluje neko-
nečná, téměř tři roky trvající administra-
tivní anabáze týkající se směny pozemku
starého koryta Vlčnovského potoka se
Státním pozemkovým úřadem. Probíhají
snad úplně poslední potřebné úkony, kdy
by mělo být dosaženo kýženého cíle. Tato
lokalita bude po převedení do majetku ►

Foto: T. Trtek

kdy píšu tento článek, je o tom naší vládou alespoň prozatím takto rozhodnuto. Na základě podobných katastrofických scénářů města a obce ČR vyhlásily tzv. „stávkovou pohotovost starostů“, v níž se představitelé samospráv zcela zásadně a odmítavě staví proti takovým návrhům a rozhodnutím. Zda to ovšem bude něco platné, nikdo netuší. V našem případě budeme bohužel zřejmě donuceni přesunout některé akce na rok 2021, případně 2022.

Jeví se proto jako velmi pravděpodobné posunutí termínu vybudování finančně náročného komunitního centra, které i přes různá omezení v rámci rozpočtu tohoto projektu představuje částku převyšující 1,5 milionu Kč. Zde ovšem již probíhají administrativní úkony spojené s žádostí o dotaci a počítá se s rozdělením prací na etapy.

Pevně věřím, že žádná změna

mědělského intervenčního fondu (SZIF), jenž na celkovou částku 306.614 Kč přispěje dotací ve výši 80 %.

Počátkem května byla podána žádost o dotaci na pořízení nového automobilu v rámci programu „Dotace pro jednotky SDH obcí“. O výsledku by mělo být rozhodnuto v září, v případě úspěchu by byl nový automobil pro 9 osob k dispozici v polovině roku 2021. Pokud neuspějeme, bude žádost podána opětovně. Touto cestou bych velmi rád poděkoval poradci, dotačnímu manažerovi, panu Janu Šobáňovi z Hradčovic-Lhotky za veškerou činnost při vyřizování dotací.

V důsledku omezování finančních prostředků v souvislosti s pandemií nemoci covid-19 se neuskuteční avizovaná a již administrativně připravená rekonstrukce mostu na silnici III/05019 u kaštanu směr Hradčovice, plánovaná na období červen až

obce geodeticky vyměřena a následně proběhnu jednáni s majiteli sousedních pozemků.

Podrceným materiálem z cihel a betonu po demolici budov bývalého JZD jsou vyspraveny polní cesty a některá za mokra obtížně průjezdná místa. Snad tento počin účel splní. Za realizaci a koordinování děkuji místní firmě Zemní práce Josef Hruboš.

V průběhu prázdninových měsíců, během kterých by mělo docházet k postupnému rozvolňování nařízení, omezujících počet návštěvníků na společenských akcích, uspořádá Myslivecký spolek Kojetínec v sobotu 1. srpna Pytláckou noc a na ukončení prázdnin 29. srpna připraví organizátoři z řad místních spolků, dobrovolníků

a nadšenců již 8. ročník Pohádkového lesa. Na tyto tradiční akce jste všichni bez rozdílu věku srdečně zváni. O dalších událostech budete informováni podle toho, jak se situace ohledně onemocnění covid-19 bude nadále vyvíjet. Neví se například, v jakém rozsahu budou probíhat Slavnosti vína a otevřených památek v Uherském Hradišti, ale také mnoho jiných akcí. O konání našich veleveckých hodů je zatím předčasné hovořit, bylo by však velkým zklamáním, pokud by byly nějakou vyšší mocí narušeny.

Začátkem června byl proveden celkový audit hospodaření obecního úřadu za rok 2019. Nebyly zjištěny žádné závažné chyby a nedostatky, které by ohrožovaly chod obce a obecního úřadu po ekonomické či finanční stránce.

Vážený Veleťaně, dílčí výčet činnosti místní samosprávy snad napovídá, že i přes různá úskalí, vyplývající ze současné situace, je nejvyšší snahou co nejvíce prospívat vám všem tak, aby si každý z vás našel to, co očekává a potřebuje. Proto se pokusme využít současný stav k tomu lepšímu, s přáním zachovat si společně jen to lepší i do budoucnosti.

Přeji vám všem co nejkrásnější prožití letních měsíců, příjemně strávené chvíle dovolených a zvláště dětem pak úspěšný vstup do nového školního roku.

Tomáš Trtek
starosta našich Veletin
psáno 6. 6. 2020

Ohlédnutí

Silvestrovské setkání na Pepčíně 2019

Na přelomu roku 2019/20 se již posedmnácté sešlo několik stovek lidí z okolních obcí, aby se rozloučili s odcházejícím rokem. Tentokrát přálo počasí, účast byla velká, a tak bylo obtížné se dostat k ohništi a opéci si špekáčky.

Starostové z okolních obcí návštěvníkům setkání popřáli do nového roku vše nejlepší. Překvapením byl příjezd hraběte Kounice s chotí, které přivítal starosta Drslavic. V pravé poledne si přítomní zazpívali československou hymnu, a pak již následovala družná zábava.

František Juračka

Vepřové hody

8. února

Pátý ročník vepřových hodů byl opět velmi úspěšný. Akci pořádanou obcí ve spolupráci s hasiči a myslivci navštívilo na 250 účastníků, kteří za vstupné 100 Kč mohli ochutnávat vepřové speciality v libovolném množství. Zpestřením byl košt fašankového pečiva, který uspořádali muzejníci. Návštěvníci tak mohli po vepřovém ochutnat z 13 vzorků milostí a koblih.

mc

Foto: M. Cimalová

Košť slivovice

28. února

Pod záštitou Klubu přátel dobré slivovice (KPDS) se v pátek 28. února 2020 uskutečnil 24. ročník místního koštu slivovice. 16 koštujících (z toho 2 ženy) ochutnalo a vyhodnotilo 26 dodaných vzorků. Jako nejlepší byl vyhodnocen vzorek Lubomíra Křivdy, č. p. 199.

Tenisový turnaj

5. června

Příznivci bílého sportu uspořádali v pátek 5. června turnaj čtyřher. Sešlo se osm dvojic, které se rozdělily do dvou skupin. Po několika odehraných zápasech byl turnaj pro déšť přerušen, ale po úpravě kurtu zápasy pokračovaly i při umělém osvětlení až do pozdních večerních hodin.

Vítězem turnaje se stala dvojice Tomáš Trtek ml. – Miroslav Bičan ml.

František Juračka

Foto: Fr. Juračka

Nikdy jako dřív

Fašank 22. února

22. 2. 2020 bylo pro mnohé z nás datum, ke kterému jsme konali různé přípravy a těšili se na vás. Fašank. Nikdo z nás netušil, že tento víkend bude jedním z posledních bezstarostných. Děkuji za podporu a ochotu, Veleťané! Fašank se i letos povedl, vždyť

průvodem procházelo téměř padesát dospělých i dětských masek! Počasí nám přálo, bylo skvělé odpoledne. Věřím, že se vám fašancáre líbili. Mnozí jste nás podpořili, někteří postáli, pozpívali, jiní se na kus cesty s námi vydali. Snad se můžeme těšit na další ročníky a na všechny, kdo se připojí.

Dny, které poté následovaly, byly zkouškou každého člověka. Jako by se čas zastavil.

Najednou zjistíš, co vše je pro tebe důležité, jak funguješ sám se sebou, s rodinou. Pro mnohé zkouška, pro jiné kouzla dnů, která jim tolik chyběla. Věci se změnily. Nikdy nebude nic jako dřív. Snad si více budeme vážit dnů před námi. Více prožívat okamžiky. Těšit se na přátele, kamarády, spoluobčany... být součástí malé, zato semknuté obce Veleťany.

Jakmile se opatření uvolnila, začali jsme se opět vídat a plánovat. S radostí vám oznamuji, že tolik oblíbený pohádkový les se bude konat v sobotu na konci

Foto: I. Orlovská

prázdnin, 29. 8. 2020. Start je od 12 do 15 hodin, opět na horní zastávce směr Vlčnov. Do lesa vás pustí samotný pan král s královnou. Projdete mnohá stanoviště, ověříte svou paměť, sílu, odvahu, zručnost i dovednost. V cíli (jako již tradičně na hřišti za KD) bude celé odpoledne probíhat diskotéka, táborák a občerstvení. Tímto vás všechny pohádkové bytosti do lesa zvou, těší se na vás, na vaše děti, rodiny a na nezapomenutelné okamžiky.

Iveta Snopková

Knihovna

Pomalý restart

V prvních měsících roku proběhlo v knihovně několik akcí. Dvakrát přijel cestovatel Jan Husák: poprvé, aby nám vylíčil kouzla malinkého Slovinska, podruhé nás nalákal na Španělsko, zejména jeho majestátní pohory. To jsme ještě netušili, že letos si budeme muset na cestování nechat zajít chuť. O jarních prázdninách byl jako již tradičně připraven program pro děti.

Během ledna a února proběhla také aktualizace knihovního fondu, což v lidské řeči znamená vyřazování starých, zničených a nečtených knih. Všechny 481 vyřazených titulů bylo nabídnuto ke koupi za drobný peníz na březnové knižní burze. Po tomto „úklidu“ se uvolnilo místo pro knihy nové, které jsou buď zakupovány za peníze z obecního rozpočtu, anebo dlouhodobě zapůjčovány z výměnného fondu.

Po nucené koronavirové pauze opět půjčujeme již od konce dubna, zatím ovšem v rouškovém režimu. Takže až se děti vzpamatují z domácí karantény a užijí si pohybu na čerstvém vzduchu, čeká tady na ně spousta pěkných knih. A nejen na ně.

Monika Cimalová, knihovnice

Foto: M. Cimalová

Jak jsme prožívali nový rok ve školce?

Zpočátku roku se nám vedlo dobře a děti se hodně těšily na sněhovou nadílku. Sníh si dával načas a nenapadlo ho moc. O to více jsme se mohli těšit na jinou zábavu, a to na školní karneval a masopustní obchůzku vesnicí. Obyvatelé obce nás vždy vyhlízejí a my je potěšíme písničkou a vtipným oblečením, které dětem přichystají maminky.

Za divadlem jsme si vyjeli do sousedního Podolí, kde jsme si prohlédli základní i mateřskou školu i paní učitelky, které učí naše kamarády.

Představte si, co někdy děláme! Lenošíme. Celý den jsme v pyžamkách, posloucháme pohádky a jen si spolu hrajeme. I taková je naše školka.

Na začátku března jsme ještě stihli navštívit základní školu v Hradčovicích, kam pan ředitel pozval budoucí školáky. Mladší děti jsme nenechali doma, ty mohly využít ke sportovním aktivitám tělocvičnu a školní hřiště.

Při návštěvě myslivců jsme poznávali zvěř, jejich stopy a mohli jsme si vyzkoušet různé vábníčky na lesní zvěř. V tento den se ze školky ozývalo vábení – čím mladší děti, tím bylo vábení silnější.

Když jsme si v přírodovědném kroužku vyprávěli o zdraví a paní učitelka Pavelčíková nám všem uvázala přes ústa roušky, brali jsme to jako legraci, a přitom jsme netušili, že ji skutečně budeme muset nosit několik měsíců.

Blíží se konec školního roku a my jsme si sebe navzájem ani pořádně neužili, neboť jsme měli dlouho zavřenou školku. Co všechno jsme pro vás měli připraveno? Divadla, hudební vystoupení, „Zapívej slavičku“, oslavu pro maminky, školní výlet a také loučení s předškoláky. Od vašich maminek víme, jak se vám stýskalo po školce, hračkách, po zahradě, a hlavně po kamarádech, ale také trochu po nás. Nám se stýskalo úplně stejně. Jakmile se měla otevřít školka, ze všeho nejdřív se zaměstnanci společně pustili do velkého úklidu hraček, stavebnic, praní oblečků pro panenky, no prostě všeho, s čím si děti hrají. Převlékli jsme peřinky, přípravky čistily nábytek, stoly, židličky, skříňky, okna, no prostě všechno.

Ted', když jsme se sešli, mohli jsme alespoň společně „cestou za pokladem“ oslavit svátek dětí. Nanuk od paní kuchařky a nalezené dárečky vždy potěší.

Část dětí se už do školky vrátila, na které se ještě těšíme, že si užijeme poslední část tohoto školního roku.

Lenka Vaďurová

Naši předškoláci

Foto: archiv MŠ

Veletánek

Letos už je tomu 40 let od založení Dětského folklorního souboru Veletánek. Soubor byl založen dne 2. 2. 1980 z podnětu tehdejšího předsedy osvětové besedy pana Stanislava Trtka. Zřizovatelem byla osvětová beseda při MNV Veletiny a soubor přijal název Veletánek. Vedení souboru – tenkrát se říkalo „národopisný kroužek“ – se ujali paní

Marcela Rosíková a pan Věroslav Orlovský. První vystoupení souboru bylo 1. června 1980 na Vlčnovských slavnostech s jízdou králů. V současné době jsou vedoucími souboru Lukáš Martinák, Jitka Zemánková a Barbora Šobáňová. Oslavy založení souboru jsou naplánovány na podzim, přesněji na sobotu 14. listopadu. Uvidíme, jak nám současná situace umožní nacvičování a zorganizování oslav založení. O čem vystoupení

bude, si zatím necháme pro sebe, každopádně se máte opět na co těšit. Na programu již pilně pracujeme a jeho celková podoba je již téměř hotova.

Nábor nových členů pro všechny skupinky proběhne v pátek 4. září od 17 hodin. Těšíme se na vás, ať při náboru nebo na oslavách výročí založení souboru.

Lukáš Martinák, Jitka Zemánková

S virem i výrem

I přesto, že vládní nařízení mnoho aktivit zakazovala či nedoporučovala, myslivost se naštěstí stále individuálně provádět mohla. Proto proběhlo jarní čištění mysliveckých zařízení a jejich úprava. Opět jsme provedli sběr odpadu po katastru obce. Letošní velmi suchý duben ovlivnil růst vegetace, a kde nemohla příroda, musel nastoupit člověk.

Naši členové vyjízďeli do okolí obce a zalévali vysazené dřeviny. U stromků také proběhla kontrola chráničů kmene, protože v období vytlукání srnců je každý odlišný proutek v krajině pro srnce velmi atraktivním lákadlem. Kde se dalo, došlo k instalování nebo opravě napajedel. Do napajedel se pravidelně doplňuje voda. Také studánky postupně dostávají nový kabát, i když jich vzhledem k dlouhodobému suchu pomalu ubývá.

V čase před sečením luk a polí byly procházeny plochy a instalovány plašiče, které mají za úkol odradit zvěř před zdržováním se v místech, kde bude v následných dnech prováděno kosení. Děkujeme zemědělcům za spolupráci a včasné hlášení sečení.

Kdo pozorně naslouchal jarním zvukům přírody, mohl zaslechnout ohrožené čejky chocholaté, koroptve polní, které jsou indikátory zdravého životního prostředí nebo výra velkého, který je chráněným živočichem. Dívejme se kolem sebe, stojí to za to. Katastr obce se může zdát mnohým až příliš běžný. Opak je ale pravdou, nachází se v něm mnoho druhů rostlinných i živočišných, které je třeba chránit. A to i jen tím, že se budeme dívat, kam šlapeme, nebo že budeme pouštět psy z vodítka v místě, kde je pro to vyhrazená plocha. V okolí obce jste

si jistě všimli informačních cedulí, které nás upozorňují na to, jak a proč se máme v krajině chovat. I přesto se najdou jedinci, kteří svým chováním narušují prostředí, kde srnky, zajáci a ostatní živočichové vyvádějí svá mláďata. Možná jste také zahlédli skupinky motorkářů a osob na čtyřkolkách, které se nelegálně pohybují na místech, kde to zákon nepovoluje. Zákon byl porušen i v případě, který již s mysliveckým spolkem řeší Policie ČR. Na našem katastru se objevilo pytláčení. V některých lokalitách byla nalezena pytlácká oka. Dávejte tedy pozor na své psy, neboť i oni se do takovýchto nástrah mohou zamotat a můžete je najít v okamžiku, kdy už bude bohužel pozdě. Policii bylo k této věci předáno oznámení o nálezů a další šetření je v rukou bezpečnostních složek. Další záležitostí, která byla řešena s Policií ČR, bylo několik kusů vývrhů a kůží nalezených v těsné blízkosti obce a silnice E50.

Zastihla nás i jedna smutná událost. Za dodržení mysliveckých tradic jsme se rozloučili s naším dlouholetým členem panem Karlem Ševčíkem. Čest jeho památce!

Veřejný myslivecký život zasáhl COVID-19 mnohem více. Nekonal se okresní přehlídka trofejí, na které každá honitba v okrese prezentuje své odlovy a kde se posuzuje kvalita hospodaření se zvěří. Nekonal se ani jarní svod psů, který představuje mladé jedince loveckých plemen, a ani zkoušky psů. Na léto se posunul termín konání okresního sněmu, což je setkání zástupců všech honiteb okresu. Jednotlivé spolky se zde seznamují s děním a zprávami, jež se týkají myslivosti na úrovni okresní i celorepublikové. Letošní sněm bude zároveň volebním a bude se na něm volit nové vedení Okresního mysliveckého spolku Uherské Hradiště.

Úsek mezi Veletinami a Vlčnovem je místem, na které upozorňujeme již po několikáté. I přes opětovné aplikování pachových ohradníků zde může docházet ke srážkám

se zvěří. Jezděte proto opatrně a myslete na své bezpečí. Silnice protíná přirozené stezky zvěře a i přes veškerou snahu nelze neohodám zcela zabránit.

I letos bychom vás rádi pozvali na Pytláckou noc, která se uskuteční 1. srpna na hřišti a v kulturním domě ve Veletinách. Těšit se můžete na bohatý doprovodný program, skvělou hudbu a na to nejdůležitější, na oblíbené zvěřinové speciality.

Na závěr děkujeme všem našim členům a jejich rodinám, kteří svým časem a pomocnou rukou přispívají k chodu mysliveckého spolku a jsou aktivní ve veřejném dění. Děkujeme také vedení obce a občanům za podporu. Přejeme vám všem příjemný vstup do léta, ať nám přší, jak má, a těšíme se na setkání!

Myslivosti zdar!

**Za MS Kojetínek Veletiny, z.s.
Ing. Jana Kollandová**

Foto: archiv MS Kojetínek Veletiny, z.s.

Co nového u hasičů?

Rok 2019 byl pro veletské hasiče velmi náročný. V lednu jsme pořádali ples, na jaro a na podzim jsme provedli tradiční sběry starého železa. V květnu jsme hostili okrskovou soutěž v hasičském sportu. Na podzim jsme ve spolupráci s obcí pomáhali s bouráním bývalého kravína a dalších budov v areálu JZD.

Vrcholem roku bylo 90. výročí založení sboru dobrovolných hasičů ve Veletinách v červenci 2019.

Kromě toho jsme se zúčastnili spousty společenských akcí, provedli mnoho brigád a naše hasičky a mladí hasiči nás úspěšně reprezentovali v hasičském sportu.

Na konci roku 2019 na výroční schůzi jsme si zvolili nové vedení našeho spolku. Na vlastní žádost uvolnil po šestnácti letech funkci starosty Miroslav Ševčík, ve funkci místostarosty skončil Jiří Ševčík a funkci kulturního referenta opustil Lubomír Křivda. Všem patří poděkování za spousty vykonané práce pro hasiče i pro obec.

Nové vedení SDH Veletiny je následující: starosta Pavel Javor, místostarosta Miroslav Ševčík, velitel Radim Snopek, zástupce velitele Rostislav Zemánek,

Foto: J. Slunečka

zapisovatel Rostislav Toman, pokladník Josef Slunečka, vedoucí mládeže Dana Ševčíková, referentka žen Jiřina Grajová, člen výboru pro záležitosti hasičů seniorů Ing. Josef Pilka.

Kvůli nařízením vlády proti šíření koronaviru jsme v jarních měsících roku 2020 museli odložit nebo zrušit některé akce, např. soutěž v hasičském sportu.

V květnu jsme posbírali železný šrot a mladí hasiči a ženy začali trénovat požární útok.

Nyní čekáme a těšíme se na novou sportovní stříkačku PS-18, která zvýší kvalitu našich sportovních družstev a, jak doufáme, přiláká nové zájemce o požární sport.

Za SDH Veletiny Pavel Javor

Stolní tenis Drslavice-Veletiny

Sezona 2019–20 se po vynuceném přerušení soutěží na začátku března kvůli koronavirové pandemii protáhla až do 7. června, kdy se některé soutěže dohrávaly závěrečnými zápasy. Toto platilo pro naše áčko, hrající krajskou soutěž, která se dohrávala kompletně.

Ostatní tři naše týmy po dohodě všech týmů a vedení regionálních soutěží už dále nepokračovaly a započítaly se tak výsledky a tabulky bez posledních dvou kol. Po skončení soutěží bylo jasné, že tentokrát ani jeden ze čtyř našich týmů nepostoupil, ale ani nesestoupil do jiné třídy. Nejlépe si vedlo naše áčko, které vylepšilo loňské umístění a skončilo na výborném 3. místě v krajské soutěži 2. třídy. Hlavními tahouny mužstva byli opět Mira Bičan a Marťa Orlovský, které dobře doplňovali Tomášové Zemánek a Trtek mladší.

Naše běčko skončilo v nejvyšší okresní soutěži regionálního přeboru 1. třídy na 8. místě. Tady se nejvíce dařilo Čenku Kubešovi, který po pauze posílil naše týmy a první polovinu odehrál za céčko, kde byl také nejlepší. Dále za běčko bodovali hráči s úspěšností v pořadí Dominik Blažek, Jana Tománková a Jožka Zemánek.

Tým C v regionálním přeboru 2. třídy skončil na 6. místě. Céčko svými body nejvíce podpořil Jožka Niessner, dále Štěpán Adámek, Emil Niessner a Radek Kryštof, který však kvůli zranění odehrál méně utkání.

Děčko, hrající regionální přebor 4. třídy, skončilo na 5. místě. V mužstvu se vystřídalo celkem 8 hráčů a bodovali v pořadí: Karel Orlovský, Šimon Trtek, Jan Javor, Staňa Ševeček, Jara Mikuláščík, Vlada Cihlář, Lukáš Mrázek a jednou si zahrál i po dlouhé pauze navrátilivší Peťa Šrámek.

Kromě mistrovských soutěží náš oddíl už tradičně pořádá na konci roku 2019 vánoční turnaj Veletiny Open, který už několikrát opanoval náš hráč č. 1 Mira Bičan. Druhé místo obsadil Peťa Kováč z Újezdce, za kterým se umístili další naši hráči v pořadí: 3. Čeněk Kubeš, 4. Dominik Blažek, 5. Tomáš Trtek a 6. Tom Zemánek. Celkem se turnaje zúčastnilo 20 hráčů.

Na závěr chci za oddíl stolního tenisu opět poděkovat za podporu všem našim příznivcům a sponzorům, především obci Veletiny a dále obci Drslavice a firmě ŽT-Stav.

Karel Orlovský

Foto: T. Zemánek

Kotovica pečící, smažící

V sobotu 8. února připravily členky mužského spolku košť fašankového pečiva v rámci obecních vepřových hodů. Kromě členek Kotovice – jmenovitě to byly paní Javorová, Rosíková, Sobková, Cimalová – přispěly svými vzorky: Jiřina Grajová (které pomáhala Veronika Javorová), Iveta Snopková, Pavla Tomanová, Marie Berková, Ludmila Šebestíková a Marie Sedláčková z Drslavic. Celkem se sešlo 13 vzorků, které při vepřových hodech snad přišly vhod. Všem pekačkám děkujeme.

V dalších měsících byla Kotovica ze známých důvodů v útlumu, ale již se opět probouzí k životu. O tom budeme referovat zase příště.

Aleš Cimala

Foto: M. Cimalová

75. výročí osvobození naší obce podle vyprávění pamětníků

Občanů, kteří prožili průběh a konec druhé světové války, již není mnoho. Ve své dvoudílné knize *Měli odvahu žít* toto období let 1939 – 1945 na území bývalého uherskobrodského okresu velmi dobře zmapovala paní profesorka Miroslava Poláková. Dokumentární formou s množstvím fotografií sleduje protifašistický odboj v jednotlivých městech a obcích.

Zachycuje zrod odboje po 15. březnu 1939. Vznik vojenské Obrany národa i komunistického odboje.

Do vojenského odboje Obrany národa byl v naší obci zapojen řídicí učitel František Lesák a Josef Mlejnek, bývalý řídicí učitel z Drslavic, který ve Veletinách bydlel. Obrana národa byla řízena z Uherského Brodu. František Lesák byl členem sabotážní skupiny, Josef Mlejnek byl spojkou na velitele skupiny ve Vlčnově Jana Plesla. Po prozrazení byli František Lesák i Josef Mlejnek na podzim 1942 zatčeni gestapem a odvezeni do Kounicových kolejí v Brně. Josef Mlejnek byl propuštěn pro nedostatek důkazů, František Lesák už to štěstí neměl.

Josef Mlejnek se do Veletin přistěhoval z Drslavic na penzi, protože na místní škole učila jeho dcera. Sama bydlela v pronájmu a Josef Mlejnek se nastěhoval do nájemního bytu v pohostinství u Němečků, dům č. 2. Situace musela být zajímavá, poněvadž současně bylo v pohostinství v průběhu války ubytováno německé velitelství vojenské polní policie. Od té doby budova několikrát změnila majitele, nyní je nově zrekonstruována a je v ní obecní hostinec.

Obětí války se stali i další naši spoluobčané. Je třeba vzpomínout mlynáře Josefa Šidla, Františka Janču, Františka Křivdu a Františka Sedláčka. Za vědomý aktivní odboj byli odsouzeni

František Lesák a František Janča. Josef Šidlo byl zatčen v době heydrichiády při razii proti mlynářům, stejně jako hradčovský mlynář Jaroslav Stolář a podolský mlynář Nietsche.

František Křivda a František Sedláček zemřeli na následky zranění v dubnu 1945 po výbuchu mostu přes Olšavu. Němci při ústupu sebrali místním sedlákům několik koní a zničili oba mosty přes Olšavu – silniční i železniční.

Dne 27. dubna vstoupila do vesnice uličkou naproti domu čp. 7 první dvoučlenná rumunská průzkumná vojenská hlídka. S lahví v ruce je přivítal Jan Orlovský s manželkou a pak další občané. Po rumunském předvoji následovali sovětsští vojáci. Již druhého dne se začalo s přípravou stavby provizorního dřevěného mostu přes Olšavu. Sedláci přivezli z Obory potřebné dřevo a tesaři se pustili do práce pod vedením zkušeného tesaře Františka Živnůstka.

Fronta však nečekala. Aby si vojáci usnadnili přechod na pravý břeh Olšavy, postavili si provizorní pontonovou lávku. Olšava byla v té době hluboká. Z příkazu velitele obecní policajt Karel Daněk vybubnoval, aby z každého domu občané odevzdali jednu prázdnou bečku od vína, a z těch si vojáci vybudovali lávku přes vodu.

Kolik rumunských a sovětských vojáků při osvobozování naší obce padlo nebo bylo zraněno, jsem nezjistil. Někteří jsou pochováni v Hradčovicích, jiní ve Vlčnově.

Je třeba uctít oběti a zachovat památku jak vojáků, tak i našich spoluobčanů. A nezapomínat na příčiny vzniku této hrozné války.

z vyprávění zaznamenal
Stanislav Mihel

Věnování na zadní straně fotografie: *Zur Erinnerung an der deutschen Gendarm. 8. 4. 1939.*
(V upomínku na německého četníka.). Snímek pořízen před hospodou ve Veletinách.

František Lesák, řídicí učitel ve Veletinách

Při výročí souvisejících s druhou světovou válkou si ve Veletinách pravidelně připomínáme tři zdejší oběti nacistického válečného režimu: mlynáře Josefa Šidla, obuvnického dělníka Františka Janču a řídicího učitele Františka Lesáka. Všichni tři byli teprve třicátníci (narodili se v rozmezí let 1905 – 1910), před válkou založili své rodiny a měli mít celý život před sebou. František Janča byl zdejší rodák, Josef Šidlo se do Veletin přizemnil. Konkrétní vzpomínky na oba dva jsou zde přítomny přinejmenším v jejich rodinách. Učitel František Lesák působil ve Veletinách jen tři roky a jeho rodina se odstěhovala. Proto si dnes blíže připomeňme právě jeho.

František Lesák se narodil 19. srpna 1910 v Předmostí u Přerova. Jeho rodiče byli tamější kovář Jan Lesák a Gabriela roz. Zábranská. František byl druhý nejmladší z pěti dětí, měl dvě sestry a dva bratry. V rodině se ctílo vzdělání a čtyři děti se staly učiteli, mezi nimi i František – vystudoval Státní koedukační ústav učitelský v Přerově. Vojenskou službu absolvoval u letectva.

Nejdříve šel učit na Podkarpatskou Rus do města Berehovo. Odtud psal, že z domu nevyjde bez revolveru, protože tam je velká bída. V Berehovu se 21. srpna 1934 oženil, jeho manželkou se stala Jarmila Matoušková. Narodily se jim dvě děti: Ivo (1935) a Jana (1942).

V meziválečném období na Podkarpatské Rusi působilo mnoho Čechů ve službách Československé republiky – ať už to byli učitelé, technici, železničáři, úředníci, vojáci nebo četníci. Ti všichni se před

nadcházející válkou museli vrátit do českých zemí. To byl i případ rodiny Františka Lesáka, který se roku 1938 stal řídicím učitelem ve Veletinách.

František Lesák na fotografii z r. 1932

Byl poručíkem v záloze. Když začala válka, chtěl odejít do Anglie a bojovat jako letec. Zřejmě z rodinných důvodů zůstal v okupované vlasti a zapojil se do odboje domácího, byl ve spojení s ilegální organizací Obrana národa v Uherském Brodě. O tom se ve zpravodaji píše na jiném místě. Po vyzrazení ho gestapo zatklo ve škole ve

Veletinách. Zahynul v koncentračním táboře Mauthausen (Rakousko). Přišlo oznámení, že zemřel 10. 7. 1942 na zánět vnitřní srdeční blány.

Takto na Františka Lesáka vzpomínala jeho sestra Ludmila Řoutilová:

První neštěstí v jeho životě ho potkalo, když se měl zadusit uhelným plynem, ale vyvázl z toho šťastně v nemocnici. Druhé neštěstí – spadl s letadlem, rozbil si hlavu a letadlo shořelo, ale vyvázl životem. Třetí – byl vzat 10. září 1941 gestapem. První den zavřen v Uherském Brodě. Dva měsíce zavřen v Hradišti, potom do 10. ledna byl zavřen v Brně – v Kounicových kolejích. A poslední jeho štace byl Mauthausen. Tam byl půl roku, až zemřel ve stáří 32 let, a konec trápení.

Jaké byly další osudy rodiny Františka Lesáka? Situace, do které se Lesákoví dostali, byla komplikovaná a vyhrocená. Vdova po Františku Lesákovi se odstěhovala a stáhla se do ústraní. Měla dvě malé děti, dcera Jana svého otce nikdy nepoznala. Žije v Novém Jičíně, provdaná Horáková. Syn Ivo Lesák se usadil v obci Josefův Důl (u Mladé Boleslavi). Do roku 2002 se tři volební období angažoval v obci, byl místostarostou. Rád pracoval se dřevem, zemřel v roce 2003. Měl dva syny, starší Petr žije v Banské Bystrici, mladší Ivo žije v Mladé Boleslavi.

Za poskytnuté informace a fotografie děkuji panu Jaroslavu Vokounovi z Bernolákova – vnukovi sestry Františka Lesáka.

Aleš Cimala

Foto: archiv J. Vokouna

Búda v novém kabátě

Před pár lety jsme se stali majiteli budy, o kterou se po mnoho let starala teta Anežka Prchlíková. Bohužel vzhledem k pokročilému věku nemohla již pár let do vinohradu docházet a bylo to znát i na stavu stavby. Střechou zatékalo, a to mělo za následek horšící se stav obvodového zdiva, které je z hliněného materiálu a bylo vodou hodně poškozeno. Dalším problémem byl dub, který rostl hned za zadním rohem stavby a svými kořeny narušoval statiku základů a způsoboval rozpraskání celé budy. V prvních chvílích jsme uvažovali pouze o opravě střechy, ale nakonec po pár rozhovorech s památkáři jsme usoudili, že kompletní renovace budy bude rozumnější. Vzhledem k tomu, že jsme neměli dostatek finančních prostředků, rozhodli jsme se pro financování opravy za pomoci dotace z Ministerstva kultury. K tomu bylo ovšem zapotřebí, aby stavba byla zapsána

jako kulturní památka. To jsme taky učinili. Dle dendrochronologického datování byla naše buda datována do roku 1767, takže je nejspíše jedna z nejstarších v dané oblasti.

Při předcházející opravě, která se uskutečnila zhruba před 20 lety, byly do stavby zakomponovány prvky, které do lidové stavby nepatří. Konkrétně např. betonové patky pod sloupy, roh budy vystavěný z cihel aj. Lidovou stavbu jsme chtěli mít zrekonstruovanou dle tradičních metod a za použití přírodních materiálů. Proto jsme vybrali firmu, která je toho schopná, Hliněný dům.

Celá oprava se rozdělila na dvě etapy. V prvním roce byla provedena statická část opravy, která zahrnovala oklepání omítek, zpevnění kamenných základů, výměnu dřevěného věnce, výměnu krytiny. Byly odstraněny části vyzděné cihlami a místo nich byla obnovena hliněná zeď.

Také se měnily shnilé trámy za ručně tesané dubové a na ně se pokládal akátový štípaný strop, na kterém je 5 cm mazaniny. Ke konci této etapy se natáhly hrubé hliněné omítky a celá stavba se nechala přes zimu vyschnout.

V dalším roce proběhla druhá etapa obnovy. Ta obnášela opět omítání hliněných zdí v interiéru i exteriéru jádrovou a štukovou hliněnou omítkou, položení kamenné dlažby na zápraží před vstupem. Také byly provedeny hliněné podlahy v lisovně i komůrce a repasování vnitřní i vstupní dveře. Všechny stěny byly olíčeny vápenným mlékem a podrovnání olíčeno tradiční modrou barvou.

Celá oprava se dle našeho názoru velmi povedla. Samozřejmě jsou nutné ještě další terénní úpravy v okolí budy, které si postupně provádíme sami. Tuto lidovou stavbu bychom rádi otevírali při různých příležitostech, jako je např. otvírání cyklostezek, hody a jiné.

Byli bychom rádi, kdyby tato naše oprava motivovala k údržbě bůd i další jejich majitele, aby byl tento místní lidový klenot zachován i pro další generace.

Mikuškovi

Foto: archiv rodiny Mikuškovy

Příběhy stromů

Smrk ztepilý za domem č. p. 50

Vzpomínka pana Františka Slunečky (č. p. 78), vztahující se ke smrku za sousedním domem č. p. 50: „Když jsme stavili v šedesátém osmém, jeden zedník vylezl na smrk a ořezal metrový vrch toho smrku. Říkalo se tomu glajcha. Znak, že je postavená chalupa. Proto je teď ze smrku dvoják, má rozdvojenou špičku.“

Glajcha je výraz pro stromeček či věnec, který se připevňuje na krov nebo na komín a označuje tak dokončení hrubé stavby.

Anežka Sobková

Foto: A. Sobková

Lípa před mlýnem

Lípu vysadil v 50. letech František Šimek, zedník z Veletin, jako součást stromořadí po levé straně cesty do Křivosúd. Kdo dal k vysazení stromořadí podnět a kdo poskytl stromky lip, není známo. Strom je součástí veřejné zeleně obce a nachází se na obecním pozemku u mlýna (před Slunečkovým, čp. 88). Kmen lípy nebyl poškozen žádnými živelními pohromami. Z tvaru kmene je zřejmé, jak během růstu lípy zajišťoval rovnováhu pro její rozložitě větve. Na rozdíl od mnoha ostatních lip byla její koruna naštěstí ušetřena necitlivých zásahů, a proto větve spodního patra sahají až k zemi.

Pokud jde o rostlinný druh, jedná se o lípu malolistou. Květy se používají jako droga. Nejen Veleťanům, ale i sběratelům z okolních obcí je tato lípa známá svou bohatou úrodou a dostupností květů. V minulosti semena lípy sloužila jako pěstební materiál a byla po odkvětu sbírána správcem obecního lesa. Tento krásný strom i jeho příběh byl a je součástí každodenního života obyvatel okolních domů a potěchou každého kolemjdoucího. A proto přijměte pozvání, natrhejte si květů a potěšte se jeho krásou!

dle rozhovoru s p. Josefem Slunečkou, č. p. 88
Ilena Sobková

Foto: A. Sobková

Velecké studánky

Redakce Veleckého zpravodaje mne požádala, abych napsal něco o studánkách v našaem okolí.

Nejznámější a zároveň největší pramen je u myslivecké chaty. Před několika lety jej myslivci upravili, protože pramen neustále užděl a hrozilo, že se úplně zavalí hlínou.

Kousek pod tímto pramenem je známá studánka Záprtkovica. Bohužel je ve špatném stavu, protože přes zřídlo se časem odklonil potůček, a tím pramen částečně zrušil. ►

Záprtkovica

Foto: M. Cimala

Kousek pod Kopanicama v Kojatínku se nachází Mlynářova studánka. Do ní se chodívalo pro vodu, když se v Kopanicí sekala tráva nebo dělaly žně. Pramen pořád teče, ale vzhledem k velkému suchu jen málo. Také čeká na vyčištění.

Další studánky byly ve vinohradech, a to v Bičanovém a Šimkovém. Tyto už ale neslouží, protože na jejich místě jsou vykopané studny.

O kus dál, nad ocelokůlnou na Padělkoch v Obory byla studánka, ale dnes už je tam jen mokřina.

Na Velecku se nacházelo v minulosti daleko víc studánek, ale ty byly během kolektivizace a scelování polí zcela zničeny.

Mlynářova studánka

Foto: M. Cimala

Jedna zaniklá studánka byla pod hájíčkem u Hrabovcové cesty ve žlebě, pramen byl ale zničen nešetřeným zásahem jednoho občana.

Nad tímto pramenem se na Stráních nacházejí dvě studny, které v 70. letech zásobovaly samospádným vodovodem část občanů na Záhumní. Tyto studny jsou dnes již bez vody. Při mokřém roku se tam voda ještě drží.

Aby se zadrželo víc vody v přírodě, nechal Věrek Orlovský vybagrovat na Křivosúdech u kříže nádrž na dešťovou vodu. Další nádrž nechali myslivci vyhloubit u Obory nad Alšovou alejí. Tyto nádrže ještě nejsou dobře usazené, tak se tam voda časem ztrácí. Do budoucna věříme, že se tam voda udrží a bude sloužit jako zdroj vody pro zvěř. Proto byly nádrže také budovány.

Petr Zemánek

Pozvánky

Večerníčky u kapličky

od 27. do 31. července
vždy od 18.30 u kapličky

Pytlácká noc

sobota 1. srpna
hřiště a kulturní dům ve Veletínách

Pohádkový les

sobota 29. srpna
vstup od 12 do 15 hodin

Turistický zájezd do Beskyd

sobota 10. října 2020
info: 605 488 794
fjuracka@seznam.cz

40. výročí založení Veletánku

sobota 14. listopadu

Jubilanti

V roce 2020 oslaví své životní jubileum
tito naši spoluobčané:

leden

Anna Slunečková, č. p. 78 80 let
Vladimír Šobáň, č. p. 121 65 let
Pavel Gbelec, č. p. 217 60 let

únor

Anežka Malinová, č. p. 180 75 let
Jan Knobl, č. p. 134 75 let
Marie Berková, č. p. 112 65 let
Vratislav Orlovský, č. p. 94 60 let

březen

Anna Bereňová, č. p. 124 80 let
Olga Hladišová, č. p. 145 80 let
Marcela Rosíková, č. p. 208 70 let
Milena Koníčková, č. p. 115 60 let

duben

Ladislav Orlovský, č. p. 18 70 let
Josef Dobřecký, č. p. 60 65 let
Marie Hrubošová, č. p. 31 60 let

květen

Anna Koníčková, č. p. 181 85 let
Vlastimil Ševčík, č. p. 101 60 let

červen

Marie Nevařilová, č. p. 45 70 let
Věra Buráňová, č. p. 107 70 let
Marie Švestková, č. p. 36 65 let
Alexandra Zábranová, č. p. 81 65 let
Marie Křivdová, č. p. 199 60 let

červenec

Radomíra Grajová, č. p. 203 65 let
Marie Bulejková, č. p. 97 65 let
Eva Křenová, č. p. 63 60 let

srpen

Anna Ševčíková, č. p. 39 90 let
Marie Ševčíková, č. p. 101 80 let
Marie Hrubošová, č. p. 171 75 let
Marie Rousová, č. p. 119 65 let
Miloslav Buráň, č. p. 183 65 let

září

Marie Kolková, č. p. 184 70 let
Vladimír Zálešák, č. p. 194 70 let
Michaela Vildová, č. p. 218 60 let

říjen

Olga Orlovská, č. p. 146 60 let

listopad

Josef Hladiš, č. p. 145 85 let
Josef Fray, č. p. 44 85 let
Olga Olivová, č. p. 54 85 let
Anna Šmídová, č. p. 186 80 let
Josef Slunečka, č. p. 88 80 let
Marta Hrabalová, č. p. 209 75 let
Marie Javorová, č. p. 126 70 let
Karel Šimek, č. p. 148 65 let
Jan Koníček, č. p. 170 60 let

prosinec

Jiří Ševčík, č. p. 205 70 let

Všem oslavencům srdečně blahopřejeme.

Směrovka, ukazující cestu do nitra naší obce. Vyřezal ji Miroslav Fray.

Foto: M. Cimalová

Velecký zpravodaj – vydává obec Veletiny. Červen 2020. Náklad 250 výtisků. Zdarma. Elektronickou verzi zpravodaje zašleme na požádání zdarma e-mailem. Redakce: Monika Cimalová. Příspěvky zasílejte na adresu monika@cimala.eu nebo odevzdávejte na obecním úřadě. Redakční rada: Mgr. František Juračka, Ing. Lucie Smejkalová, Ing. Ilena Sobková. Sazba a tisk: KVARK AG, s.r.o.